

[Johs. Clausen.]

mine Udtalelser, at der ikke her var Tale om at paatvinge Kommunerne noget, de havde deres Frihed til at vælge. Ja, det er rigtigt nok, de har deres Frihed efter § 2, men den bliver frataget dem i § 5. Skal § 5 opretholdes i den Form, den har, tvinger den § 2-Kommunerne over blandt § 1-Kommunerne. Det staar ogsaa i Bemærkningerne, at det er Hensigten hurtigst muligt at naa til det. Derfor synes jeg, det er lidt ved Siden af at tale om Frihed i denne Forbindelse.

Den højtærede Landbrugsminister hævdede dernæst, at Landbostanden ikke berøres af Lovforslaget; det er kun Slagtere, enkelte Dyrslæger o. s. v. Det kan jeg absolut ikke give Ministeren Ret i. I alle de større Byer er Forholdene ordnet saadan, som de nu tilstræbes ordnet over hele Landet; de har deres § 1-Kontrol med offentligt Slagtehus og Slagtetvang; der sker ingen Ændring, hvis Loven gennemføres. Det er ud over Landet, Ændringen sker, og saa maa man dog sige, at Landbostanden rammes. Derfor synes jeg ikke, det var ubeføjet i denne Forbindelse at spørge de Organisationer, der i høj Grad maa siges at repræsentere Landbostanden, de tre Organisationer, jeg nævnte. Det er jo ikke noget ukendt i parallelle Tilfælde, at man spørger saadanne Organisationer.

Den højtærede Minister kunde ikke forstaa, at jeg ikke vilde gaa med til Bestemmelsen om, at anden Klasses Kød skal afsættes i særlige Udsalg. Forholdet er jo det, at anden Klasses Kød ikke er uspiseligt; det kan være kommet i anden Klasse, fordi Kvaliteten ikke er særlig god, men det kan godt være sundt i enhver Henseende. Kun er Kvaliteten saadan, at det afviger fra første Klasses Kød og maa gaa ind i anden Klasse. Det kan selvfølgelig ogsaa komme i anden Klasse af den Grund, at man ser saadan paa det, at det ikke er saa sundt og godt som første Klasses Kød. Men begge disse Grunde medvirker til at føre Kød over i anden Klasse, og jeg mener, det vilde være uheldigt baade for Producenterne og for mange Konsumenter, om der ikke kunde blive Lejlighed til at købe dette Kød. Det er jo i alle Tilfælde, naar det sælges, mærket særligt, saa Folk kan se, hvad de køber. Jeg tror, at mange Steder paa Landet vil dette anden Klasses Kød, hvis den omtalte Hovedbestemmelse sammen med de øvrige Bestemmelser gennemføres, blive nærmest usælgeligt.

Til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (H. P. Jensen) vil jeg gøre en enkelt

Bemærkning. Hans Syn paa Sagen er ganske modsat mit. Jeg tror, at hvor det offentlige træder ind med Kontrol, der træder det private Initiativ ud. Jeg tror ikke, man ved offentlig Kontrol kan sikre sig mod, at der sker Uregelmæssigheder med Hensyn til vor Levnedsmiddelforsyning, selv om saadanne Bestemmelser vedtages Ord til andet. Det vil der mangle meget i. Nej, Fejlene skal nok komme, og i jo højere Grad man søger at bringe Folk en Forsorg paa dette Omraade, desto mindre tager Folk sig selv af disse Forhold, og det gavner ikke.

Jeg kan slet ikke gaa ind paa de Betragtninger, som det ærede Medlem gør sig til Talsmand for. Han sagde saaledes, at det var ikke Vejen at gaa til Landboforeninger, Husmandsforeninger og Husholdningsforeninger og spørge dem, for det var den almindelige Befolknings Tarv, det gjaldt. Ja, det er den almindelige Befolknings Tarv, det gælder, men det er jo netop disse Organisationer, der i denne Forbindelse repræsenterer den Befolkning, vi her taler om. Og naar vi taler om Spørgsmaalet i Almindelighed, maa det indrømmes, at intet Land byder sin Befolkning med Hensyn til Kvaliteten saa gode og sunde Fødevarer — de vigtigste Fødevarer, som vi faar til Verdensmarkedets Priser —, som Danmark gør. Det er en Hovedbetragtning, vi ikke kommer udenom, og ud fra det Synspunkt maa vi gaa imod.

Det glædede mig, at Ordføreren for det radikale Venstre (Jeppesen [Drusebjerg]) var enig med mig i, at en § 2-Kødkontrol i Kommunen byder de bedste Kontrolvilkaar, de bedste Muligheder for at fremme det, som hele Loven ønsker: at skabe de bedste mulige sanitære og hygiejniske Forhold i vort Land. Derfor maa den ærede Ordfører for det radikale Venstre selvfølgelig ligesom jeg gaa imod denne Lov, der, som det er fremhævet fra flere Sider, kun er Begyndelsen, vi skal langt videre. Det er sagt to Gange i Dag, og derfor maa vi være Modstandere af denne Lov og mene, at den absolut ikke vil virke efter sit Formaal, den vil ikke bringe de Fordele, som man her har fremhævet, den vil ikke gavne og skabe gode og sunde Forhold. Derfor kan vi ikke gaa med til disse Bestemmelser.

H. P. Jensen: Det rigtigste af det, det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) udtalte, var, at vi saa modsat paa Tingene. Det kan jeg jo ikke bestride efter den Tale, det ærede Medlem har holdt her i Dag.

Naar det ærede Medlem hævder, at